

ESPAI D'OPINIONS**Nº255**
Febrer 2013**Macià Calafat****Obra Cultural Balear**

UN DIA MUNDIAL DE LA LLENGUA MATERNA **CONTRA L'OBSCURANTISME**

El 21 de febrer és el Dia Mundial de la Llengua Materna, data instituïda per la UNESCO per cridar l'atenció sobre la importància de preservar les llengües i les cultures que s'hi expressen. Segons l'organització internacional, encarregada de promoure la diversitat cultural, al món es parlen prop de 6.000 llengües. D'aquestes, més del 50% estan en perill de desaparició durant els propers anys, per mor de la seva exclusió de l'escola, dels mitjans de comunicació, del món laboral, de la vida política i de l'administració. Per a la UNESCO, la pluralitat idiomàtica és un valor a preservar, ja que no es tracta només de vehicles de comunicació: les llengües reflecteixen una determinada visió del món, un sistema de valors i d'expressions i constitueixen un factor determinant de la identitat dels grups humans.

El motiu d'escollir el dia 21 de febrer no va ser atzarós: aquest dia de l'any 1952 un grup d'estudiants va morir a l'actual Bangladesh per trets de la policia i de l'exèrcit pakistanès per defensar la llengua bengalí, aleshores prohibida, i amb la qual s'expressava Ranbindanath Tagore, Premi Nobel de Literatura l'any 1913. Aquesta diada, per això, també s'ha d'entendre com una jornada reivindicativa per ressaltar la importància del patrimoni lingüístic de la humanitat i la necessitat apressant de la promoció de la diversitat lingüística.

Un manifest fet públic l'any 2006 per l'associació Linguapax afirmava que la diversitat lingüística és l'expressió més valuosa de la diversitat cultural, motiu pel qual s'ha de contribuir afanyosament a desacreditar els models de colonialisme lingüístic que han posat en perill la vida de les llengües febles des d'un punt de vista demogràfic, polític o econòmic. Un punt de vista que cal tenir present si ens centram en la realitat política i social de les Illes Balears, el Govern de les quals manifesta una obsessió digna de millor causa per arraconar la llengua pròpia i reduir els drets lingüístics dels que la parlen. Durant el darrer any i mig n'hem tengut nombroses mostres: l'eliminació de Televisió de Mallorca i d'Ona Mallorca, la reducció de la programació en català a IB3 i l'eliminació de l'obligació que els funcionaris coneguïn una de les dues llengües oficials. A això cal afegir l'intent d'eliminar la llengua pròpia a infantil i

primària a través de la tria lingüística dels pares, intent que en aquest cas ha estat un fracàs sonor.

L'obsessió lingüicida sembla que no té aturall i enguany la política del Govern Bauzá es centrarà en l'educació. Globalment, el Govern està preparant un decret de tractament de llengües que vol eliminar l'escola íntegrament en català -perquè sigui possible hi han de donar suport un 65% dels pares de cada centre- i que, en els altres casos, obligarà a fer un terç de l'ensenyament en català, un terç en castellà i un terç en una llengua estrangera. L'executiu també prepara una Llei de Convivència i una Llei de Símbols que tenen com a únics objectius tapar la boca a la comunitat educativa.

La tasca que espera a les entitats que fan feina a favor de la normalització del català és, doncs, titànica. Caldrà tornar a mobilitzar la comunitat educativa i el conjunt de la societat a favor d'una escola de qualitat i en català. Les mobilitzacions del curs passat -Enllaçats, vagues de fam, manifestació del 25 de març...- fan pensar que la ciutadania de les Illes Balears ha pres consciència de la importància de preservar el seu patrimoni lingüístic i de defensar el seu dret a fer servir el català. Uns objectius que, tot i coincidir clarament amb els que defensa la UNESCO amb motiu del 21 de febrer, xoquen amb la mentalitat obscurantista dels actuals governants de les Illes Balears.